

# Sprawozdanie 5

Jan Bronicki 249011  
Przemysław Kudelka 235336

## Cel ćwiczenia

Celem ćwiczenia jest bliższe zapoznanie się z tworzeniem funkcji w Matlabie poprzez implementację funkcji Fibonacciego trzema różnymi sposobami.

## Zadanie 1

$$fib(n) = \begin{cases} 1, & \text{gdyn} = 1 \\ 1, & \text{gdyn} = 2 \\ fib(n-1) + fib(n-2), & \text{dla } n > 2 \end{cases}$$

Implementacja ciągu Fibonacciego za pomocą metody rekurencyjnej  $n$ -tego wyrazu ciągu:

```
1 fdomain = [1, 2, 5, 35, 100];
2
3 for a = 1:length(fdomain)
4     n = fdomain(a)
5     fib = fibcni(n)
6     test = fibonacci(n)
7 end
8
9 function fib = fibcni(n)
10
11     if n < 3
12         fib = 1;
13     else
14         fib = fibcni(n - 1) + fibcni(n - 2);
15     end
16
17 end
```

## Zadanie 2

Dodatnie cache'u do funkcji Fibonacciego:

```
1 fdomain = [1, 2, 5, 35, 100];
2 global memo
3
4 for a = 1:length(fdomain)
5     n = fdomain(a)
6     memo = zeros(1, n);
7     fib = fibcni(n)
8 end
9
10 function fib = fibcni(n)
11     global memo;
12
13     if n < 3
14         fib = 1;
15     elseif memo(n)
16         fib = memo(n);
17     else
18         memo(n) = fibcni(n - 1) + fibcni(n - 2);
19         fib = fibcni(n - 1) + fibcni(n - 2);
20     end
21
22 end
```

## Zadanie 3

Wykorzystanie techniki Bottom-Up do obliczenia  $n$ -tego wyrazu:

```
1 fdomain = [1, 2, 5, 35, 100];
2
3 for a = 1:length(fdomain)
4     n = fdomain(a)
5     fib = fbnci(n);
6     fib(n)
7 end
8
9 function fib = fbnci(n)
10    fib = [];
11
12    for c = 1:n
13        fib(c) = 1;
14    end
15
16    if n > 2
17
18        for c = 3:n
19            fib(c) = fib(c - 1) + fib(c - 2);
20        end
21    end
22 end
23
24 end
```

## Wnioski

Pierwsze zadanie, gdzie użyta zostaje metoda rekurencji ukazuje jej użyteczność, dla małych liczb ciągu. Dla wartości około 100 obliczenia wydłużają się znacząco, a przy liczba znacznie większych niż 100 musimy się liczyć z ryzykiem tak zwanego stack overflow czyli osiągnięcia limitu wezwań jakiejś funkcji podczas trwania programu co skutkowałoby błędem przy naszych obliczeniach.

W drugim zadaniu dzięki użyciu metody cache'ującej poprzednio obliczone wyniki zyskujemy bardzo duży wzrost efektywności naszej komputacji.

W trzecim zadaniu zamiast rekurencji użyty został wektor przechowujący obliczane wartości, tym samym zastępując cache'er.